

Kracht van de christelijke revolutie

In de Eucharistie ligt “de kracht van de christelijke revolutie”, de “diepste van de mensengeschiedenis”, die aan de mens “ware vrijheid” geeft, zei Benedictus XVI tijdens het hoogfeest van het Heilig Sacrament.

28-5-2008

Paus Benedictus XVI legde uit waarin de kracht van de Eucharistie bestaat, uitgaande van drie houdingen die aan deze viering eigen zijn:

bijeenkomen – voor de Eucharistie,
op weg gaan – in de processie,
aanbidding – van de Eucharistie vóór
de slotzegen.

Samenkomen in Christus

De paus heeft de publieke dimensie,
niet de esoterische, van de
Eucharistie onderstreept: “De
Eucharistie kan nooit simpelweg
privé zijn, voorbehouden aan
mensen die voor elkaar kiezen
omwille van aanverwantschap of
vriendschap. De Eucharistie is een
publieke eredienst, helemaal niet
esoterisch of exclusief. Ook
vanavond zijn wij het niet die ervoor
gekozen hebben mekaar te
ontmoeten, wij zijn gekomen en
hebben elkaar hier gevonden met
een gemeenschappelijk geloof,
geroepen om één enkel lichaam te
worden door het ene Brood te delen
dat Christus is. Wij zijn verenigd ook
al verschillen onze nationaliteiten,

beroepen, sociale middens, politieke ideeën: wij stellen ons voor elkaar open om vanuit Hem één te worden”.

De paus drukte de katholieken dus op het hart dat de “terugkerende verleiding van particularisme, ook wanneer het goed bedoeld is, niet de verkeerde richting zou uitgaan”.

Hij nodigde hen uit om integendeel met de Heer op weg te gaan, die “ons bevrijdt van onze verlammingen, die ons weer doet opstaan” om verder te gaan.

Christus met de christenen op weg

“De Eucharistie is het sacrament van God dat ons onderweg niet alleen laat, maar aan onze zijde staat en de richting aanwijst. Het volstaat inderdaad niet om vooruit te gaan, men moet zien waar men naartoe gaat! “Vooruitgang” zonder criteria waarnaar kan verwezen worden, volstaat niet. En als men naast de

weg loopt, loopt men het gevaar in de afgrond terecht te komen of in elk geval verder weg te geraken van het doel. God heeft ons als vrije mensen geschapen maar Hij heeft ons niet alleen gelaten: Hij heeft zichzelf tot weg gemaakt en Hij is gekomen om met ons op weg te gaan, opdat onze vrijheid ook een criterium zou hebben om te onderscheiden welk de goede weg is.”

Aanbidding, remedie tegen afgoderij

“De God aanbidden van Jezus Christus, die van zichzelf uit liefde gebroken brood heeft gemaakt, is de beste en meest radicale remedie tegen de afgoderijen van gisteren en vandaag. Neerknielen voor de Eucharistie is een belijdenis van vrijheid: wie zich voor Jezus neerbuigt kan en mag zich niet buigen voor gelijk welke aardse macht, hoe sterk die ook moge zijn.

Wij, christenen, wij knielen alleen voor het Heilig Sacrament, omdat wij weten en geloven dat de enige ware God daarin aanwezig is, Degene die de wereld geschapen heeft en haar zo heeft liefgehad dat Hij haar Zijn enige Zoon heeft gegeven.”

“Wij buigen voor een God die zich als eerste voor de mens heeft neergebogen als de goede Samaritaan, om hem te hulp te komen en het leven terug te geven.”

“Het Lichaam van Christus aanbidden wil zeggen, geloven dat in Hem, in dat stukje brood, Christus werkelijk aanwezig is, die ware zin geeft aan het leven, aan het immense heelal en aan het kleinste schepsel, aan heel de mensengeschiedenis evenals aan het kortste bestaan. Aanbidding is het gebed dat de eucharistieviering en de communie laat voortduren en waarin de ziel zich blijft voeden: zich voeden met

liefde, waarheid en vrede; zich voeden met hoop omdat Degene voor wie wij neerknielen, ons niet oordeelt, niet verplettert, maar ons bevrijdt en omvormt.”

RKdocumenten.nl

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/kracht-
van-de-christelijke-revolutie/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/kracht-van-de-christelijke-revolutie/) (9-8-2025)